

TÜRK EDEBİYATINDA KENT KÜLTÜRÜ ÖGELERİ

A.Serap FIRAT - Müjdat KAYAYERLİ - Müjgan ERDEM

Ahi Evran Üniversitesi, Kırşehir / Türkiye

Anahtar Kelimeler: Kent Kültürü, Türk Edebiyatı, Kültürel Miras, Sosyal Bellek, Kentleşme.

ÖZET

Kültürel gelenekler ve yaşam biçimleri, makro düzeyde ulusların, mikro düzeyde ise bireylerin, dünya uluslar birliği içindeki yapıda, kendilerini kimlik olarak temsil etmesini sağlayan başat etmen olarak görülmektedir. Ancak dünyanın giderek küçülerek bütünleştiği ve adeta tek kültür haline geldiği küreselleşme çağı ile birlikte, geleneklerimiz ve yaşam biçimlerimiz hızla değişmektedir. Örneğin kentler, bu değişimin en çok hissedildiği yerlerin başında gelmektedir. Çünkü kentler, sürekli değişen, büyüyen, nefes alan ve yaşayan organizmalardır. Üstelik genellikle insan yaşadığı kente benzer, yaşamı süresince o kentin kimliğini edinir. Bu anlamda kompleks bir kent ortamı içerisinde yaşayan semt sakinlerinin, fiziksel ve toplumsal çevre algısı önem kazanmaktadır. Özellikle, bilgi toplumunun değerlerinin ve demokrasinin şekillenerek gelişmesinde etkin olan kent ve kentli kimliği, sosyal bilimciler açısından 1980'li yıllardan itibaren yeni bir yaklaşımla irdelenmektedir. Ancak ne yazık ki günümüz kentlerinde, kentin kültürünün taşıyıcısı olan ve günlük yaşamın temelini oluşturan birçok yapı ve düzenleme, kentin dönüşüm sürecinde yok olma tehlikesi ile karşı karşıya bulunmaktadır. Bu süreci belki durduramayız ama en azından onları gelecek kuşaklara iletmek üzere kayıt altına alabiliriz. Kentsel kimliğin kaybolmaması, toplumsal belleğin, kültürel mirasın sürekliliğinin sağlanması için bu yapı ve düzenlemelerin korunması, yaşatılması gerekmektedir. Bu çalışmanın amacı, kent kimliği kavramının Türk edebiyatı çalışmalarında izini sürmektir. Kentlerin kimliğinin şekillenmesinde sosyal, ekonomik ve kültürel değişimlerin edebi metinlerdeki yansımaları irdelenecektir.